

Kertomus allekirjoitaneen muinais-
 tieteellisistä tutkimuksista Uskelan Pukkilan
Suivaoren kivikauden asuinpaikalla esitettiin
 v. 1913. Kertomukseen kuuluu kartta, 3 valo-
 kuvaa ja H. M. 6380: 1-22.

Lillekun Muinaismuistoyhdistyksen
 paikallisasiainies Jacobson, yliopp. V. J. Kallio oli ilmoit-
 tanut jatkuvassa hiedanvedossa hävitettävän kivikauti-
 sen asutuksen muistojen sisältävää hietanummaa Uske-
 lan Pukkilan Suivaoren torpan edustalta, sai allekir-
 joittanut määsättyksen Valtioarkeologilta ryhtyä paikalla
 kaivauksia tekemään siksi laajalti kuin välttämätöntä
 si näyttäytyisi. Lähdin sen vuoksi Uskelaan jossa 2 päi-
 vän aikana tutkittiin hietakuopan reunaa pitkin
 4-6 m. leveän vyöhykkeen.

Kun aiemmin (v. 1906) matkakertomuk-
 sessani olen selostanut paikan luonnetta y. m. (Vrt.
 Ailio, Wohnplatzfunde II, № 215), supistan tämä kertoa
 lyhykäisen kaivauskertomuksen esittämiseen. Lute-
 rastasta näkyi, oli n. 100 m² suuruisen ala hietakuo-
 pasta hävitetty sille kartanteleoni v. 1906. Kartotin
 sen ruoksi muodotseen hietakuopan reunaan ja kojasin
 talteen sen pohjasta eräitä siellä tapaaneiani muu-
 naisesineitä, m. m. suuren särkyneen tahtokiven. Tä-
 rin myös torpissa luovastamassa siihen kertyneitä
 muinaisaineita (H. M. 6380: 1-5). Myös merkittävää kart-
 taan hietakuopan reunoissa näkyvät hävitettyjen
 kiinteiden muinaisjäännösten paikat. Näistä oli kart-
 taan № III merkityt juoliksi tuhottu. Sen leveys oli 70
 cm, sen jällellä oleva pituus 60 cm. ja sen syvyys miin-
 ikään 60 cm. Kun se tutkittiin, osoittautui se aivan kivettömäksi.
Liedensija № II oli melkein täysin tuhoutunut.
 Siitä oli jällellä (ruudulla 7) vain 10-20 cm. leveä vyöhyke,
 jossa kivien kutsuuninca mustana, suoraseinäisenä

ulottui 65 cm. syväälle, päättyen aivan jyrkästi: liedensijan (?) suuruus kuoppaan päin on niin ollen aivan aiviolta merkity. Mitään kiviä, jotka olisivat kuuluneet kuoppaan, ei kuopassa enää (?) ainakaan ollut. Löytöjä ei siinä ollut.

Liedensija I oli vielä suureksi osaksi ehjä. Sen suuruus tuntui ollen 1,70 x 1,50 m. Ylkinä alkoi 2-30 cm. syvyydessä likaisen keittaisen ja mustan kulltuurimaan alla kerros särnikkääitä, hauraita kiviä, jotka olivat leostut rintaan, osaksi päällekkäin kanteen kerrokseen. Sen alla oli vielä n. 30 cm. vahvan kerros tummaa kulltuurimaa, missä ei kumminkaan ollut mitään suurempia kiviä. Kiikkaan W-päässä oli koko kulltuurimaan vahvuus 1,10 m, matalaa 7-80 cm. Ympäriä oli liikutettua maan vahvuus vaan 30-55 cm., joten kiivas ilmeisesti oli rakennettu kaivamalla kuoppa alkuperäiseen ko. ran keittaiseen hietamahan. - Löytöinä kiikkaasta tuli muutamia sipaleita (6380: 11) luista, savia- oista, kvartseista ja pikkioista, kaikki väkälöimästi kerroksista kiven ylä- ja alapuolelta. Valokuva on otettu kivi kerrokselta, kivet, katukiven kokaiset, paljastettuina.

Kaivausalue, ruudut 1-12, oli löydöistä jostenkin tyhjää. Kulltuurikerros oli suuruus 1 vain 10-12 cm. vahva, mutta syveni rinnettä alas päin kulltuurissa yleensä 25-30 cm. vahvuiseksi. Maa oli kaurastaan hienoa, kivetöntä keittäistä uunisaunaa, nimenomaan kuivaa ja pienirakeista alinmaa linjalla (6380: 13), joka ehkä on ollut kivikautisen asutuksen aikana meren rantana. Alinpain löytöjen korkeus yli savialueen rajan ent. Villan jiveponjassa on 3,54 m.

Ruudut 13-17 sisälsivät löytöjä paljo runsaammin kuin edellis, nimenomaan suuria saviaastian palasia, jollaisia etenkin esiintyy ruudussa 14 rajana ruutua 17 vastaan huomattava määrä, 30 cm. syvyydessä. Se oli yleensä tilaa alueella kulltuurimaan vahvuus. Maa oli muuten leudettaan aivan

samallaista kuin ruuduissa 1-12.

Kaikkiaan tutkittiin 68 m^2 (Ruudut 1-12 38 m^2 ja ruudut 13-17 30 m^2). Löydöissä on joukko hioimen, saviastian ja aseaineksen kappaleita, joiden katkelma hiotuista aseista sekä huomattavan suuri määrä poritetuita luuta ja pikiven kappaleita. Huonosti ehkä ansaitsee että kumpakaan viimeainittua ei tavattu sanottavasti alueelta 13-17, joilla tuli suurin määrä saviastioita, ei ainakaan pikiven lastuja, joita on niin paljon alemmilla ruuduilla; Ruuduilla 1-12, siis $38 \text{ m}^2 - 30$ kpl., ruuduista 13-17 ($= 30 \text{ m}^2$) 2 palaa, aakin rajaruudusta 13. Luupalasten suhde on 86:69, mutta viimeainittuista on 30 ruudulla 13, sen ≈ 1 rajoittuvasta osasta. Saviastianpala löytäjien suhde on asteenpäivästä. Mitä johtopäätöksiä tästä ehkä voi tehdä, se ratkaistaan sitte kun koko alue, joka on verrattain pieni, on tullut tutkituksi.

Helsingissä, 1 p. Elok. 1913

A. M. Saaregren

Uskeea Liniuori, Liedensija I pajastettu-
na.

1913 a. M. T. foto.

L.136

2515

Uuskelan Linivuoren kivikauteen
löytöalue, vakaavassa merkity x

1913 A. M. T. foto.

L.136

2514